

เราเชื่อว่าพวกเขาจะมา

“ค่านั่นผ่านไปและเพื่อนของโจชัวไม่มา แต่โจชัวไม่หมดหวัง เขาเห็นประตูหน้าต่างสองสามหน้าต่าง เมื่อถึงเวลาเริ่มเก็บของโจชัวเริ่มกระโดดขึ้นลงพลางประกาศว่า ‘พวกเขามาแล้ว! พวกเขามาแล้ว!’ ผมเงยหน้าเห็นทั้งครอบครัวกำลังเดินมา โจชัววิ่งออกไปต้อนรับพวกเขาและสวมกอดเพื่อน ทุกคนเข้ามาข้างในและดูเหมือนจะชอบโอเพ่นเฮาส์มาก พวกเขาหยิบจุลสารบางเล่มและใช้เวลาส่วนใหญ่ทำความเข้าใจกับเพื่อนใหม่บางคนดีมาก ๆ ที่ได้เห็นศรัทธาของเด็กชายคนนี้และรู้ว่าเด็กปฐมวัยสามารถเป็นผู้สอนศาสนาได้ด้วย”¹¹

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือขณะที่เราช่วยกันหาคน เชื่อเชิญ และติดตามผลด้วยความไว้วางใจและศรัทธา พระเจ้าจะทรงเยี่ยมสรรพให้และลูกๆ หลายแสนคนของพระเจ้าเป็นผู้จะพบจุดประสงค์และสันติในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ขอพระเจ้าประทานพรเราทุกคนในการพยายามแรงงานแห่งความรอด ข้าพเจ้าน้อมสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:4.
2. ตั้งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 216.
3. ตั้งสอนกิตติคุณของเรา, 1.
4. กิจการของอัครทูต 3:1-8; เน้นตัวเอน.
5. โรมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับผู้การประจุมใหญ่,” *เลียวไฮวัน*, พ.ศ. 2013, 4.
6. มัทธิว 9:37-38.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:20.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:81.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 62:3.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:61.
11. จดหมายส่วนตัว, 10 มี.ค., 2014.

โดย **จอย เอ. สตีเวนส์**
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

“อย่ากลัวเลย เราอยู่กับเจ้า”

ขณะที่เราพัฒนาศรัทธาและความวางใจในพระเจ้ามากขึ้น เราจะเข้าถึงอำนาจที่เป็นพรและปลดปล่อยเราได้

มีเพียงไม่กี่ความรู้สึกที่เปรียบเทียบกับอารมณ์อันละเอียดอ่อนของการเป็นบิดามารดาได้ ไม่มีสิ่งใดหอมหวานไปกว่าการได้รับบุตรล้ำค่าโดยตรงจากสวรรค์ น้องชายคนหนึ่งของฉันได้รับความรู้สึกนี้ในวิธีที่แสนเจ็บปวด ลูกชายคนแรกของเขาคลอดก่อนกำหนดและมีน้ำหนักเพียง 2 ปอนด์ 14 ออนซ์ (1.3 กก.) อันเตอร์รี่ใช้ชีวิตสองเดือนแรกในห้องดูแลทารกคลอดก่อนกำหนดของโรงพยาบาล สองเดือนนั้นเป็นเวลาที่น่าประหลาดสำหรับครอบครัวขณะที่เราหวังและทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

อันเตอร์รี่น้อยช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขาทนทุกข์เพื่อให้มีกำลังที่จะอยู่รอด มือที่แข็งแรงของพ่อผู้เปี่ยมด้วยความรักกุมมือน้อยๆ ของลูกชายไว้เพื่อให้กำลังใจแก่ลูกน้อยผู้เปราะบาง และเช่นเดียวกับลูกๆ ของพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเอื้อมพระหัตถ์มายังเราด้วยความรักอันไม่มีที่สิ้นสุด พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งและทรงปรารถนาที่จะช่วยให้เราเรียนรู้ เติบโต และกลับไปหาพระองค์ สิ่งนี้แสดงถึงพระประสงค์ของพระบิดาที่จะ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”¹

ขณะที่เราพัฒนาศรัทธาและความวางใจในพระเจ้ามากขึ้น เราจะเข้าถึงอำนาจที่เป็น

พรและปลดปล่อยเราได้

พระคัมภีร์มอรมอนร้อยเรียงสาระสำคัญอันงดงามเกี่ยวกับอำนาจของพระเจ้าในการปลดปล่อยบุตรธิดาของพระองค์โดยผ่านทางพระคัมภีร์ นีไฟแนะนำสิ่งนี้ไว้ในบทแรกของพระคัมภีร์ ในข้อที่ 20 เราอ่านว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้า, นีไฟ, จะแสดงต่อท่านว่าพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระเจ้ามีอยู่เหนือคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกไว้, เพราะศรัทธาของพวกเขา, เพื่อให้พวกเขาแข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย”²

หลายปีที่ผ่านมา ดิฉันรู้ถึงความจริงที่แสดงในข้อนี้ด้วยวิธีซึ่งเป็นส่วนตัวมากๆ ดิฉันรู้ว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงอยู่ใกล้เพียงใด และว่าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยเรา

มากเพียงใด

เย็นวันหนึ่งใกล้จะพลบค่ำ ดิฉันกำลังขับรถกับลูกๆ เมื่อดิฉันสังเกตเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินไปตามถนนสายเปลี่ยว หลังจากขับผ่านเขาไป ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนที่ชัดเจนว่าดิฉันควรจะกลับไปช่วยเขา แต่ก็กังวลว่าจะทำให้เขากลับที่มีคนแปลกหน้า จอดรถเทียบเขาตอนกลางคืน ดิฉันจึงขับต่อไป การกระตุ้นเตือนอันแรงกล้าเกิดขึ้นอีกครั้งพร้อมด้วยถ้อยคำในความนึกคิดที่ว่า “กลับไปช่วยเด็กคนนั้น!”

ดิฉันขับรถกลับไปและถามเขาว่า “ต้องการความช่วยเหลือไหมคะ? ดิฉันรู้สึกว่าคุณควรช่วยเหลือคุณ”

เขาหันมาหาเราทั้งน้ำตาอาบแก้มและพูดว่า “จริงหรือครับ? ผมกำลังสวดอ้อนวอนขอให้ใครสักคนมาช่วยผม”

การสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือของเขาได้รับตอบด้วยการตั้งใจที่ส่งมายังดิฉัน ประสบการณ์ครั้งนี้ได้รับการทรงนำอย่างชัดเจนจากพระวิญญาณยังคงตราตรึงอยู่ในใจดิฉัน

ด้วยพระเมตตาอันละเอียดอ่อน เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ดิฉันติดต่อกับเด็กชายคนนี้ได้เป็นครั้งแรกหลังจาก 25 ปี ดิฉันค้นพบว่าประสบการณ์นั้นไม่ใช่เรื่องเล่าของดิฉันเท่านั้น—เป็นเรื่องเล่าของเขาด้วย ขณะนี้ เดวิด แนนซ์เป็นบิดาของครอบครัวเขาเอง เขาไม่เคยลืมประสบการณ์นี้เลยเช่นกัน ประสบการณ์นี้ช่วยวางรากฐานแห่งศรัทธาแก่เราว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงได้ยินและทรงตอบการสวดอ้อนวอนของเรา เราทั้งสองใช้เรื่องนี้สอนลูกๆ ของเราว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงดูแลเรา เราไม่ได้อยู่ตามลำพัง

คืนนั้น เดวิดอยู่ที่กิจกรรมหลังเลิกเรียนและพลาดรถคันสุดท้าย ในฐานะวัยรุ่น เขารู้สึกมั่นใจว่าจะกลับบ้านเองได้ เขาจึงเริ่มเดินไปช้าๆ ครั้งหนึ่งผ่านไปขณะที่เขาเดินบนถนนสายเปลี่ยว เหลืออีกหลายไมล์กว่าจะถึงบ้าน และมองไม่เห็นบ้านคนเลย เขากลัว ในความสิ้นหวัง เขาเดินไปหลังกองกรวด คุกเข่าและทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเหลือหลายนาที่หลังจากเดวิดเดินกลับมาที่ถนน ดิฉันจำจอตกลงเพื่อให้ความช่วยเหลือที่เขาได้สวดอ้อนวอนขอ

หลายปีต่อมา เดวิดเล่าว่า “พระเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ผม เด็กชายตัวผมคนหนึ่งที่ไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อม และแม้ทุกสิ่งยังคงดำเนินต่อไปในโลก พระองค์ทรงทราบถึงสถานการณ์ของผมและทรงรักผมมากพอที่จะส่งความช่วยเหลือมาให้ พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผมหลายครั้งตั้งแต่ครั้งริมถนนเปลี่ยว คำตอบของพระองค์มีชัดเจนและรวดเร็วเสมอไป แต่การรับรู้ที่พระองค์ทรงมีต่อผมเป็นพยานให้กับวันนี้ดังที่เป็นในคืนอ้างว้างคืนนั้น เมื่อไรก็ตามที่ความมืดปกคลุมโลกของผม ผมรู้ว่าพระองค์ทรงมีแผนในการดูแลให้ผมกลับบ้านอย่างปลอดภัย

เสมอ”

ตั้งที่เดวิดเล่า ไม่ใช่ทุกการสวดอ้อนวอนได้รับคำตอบโดยเร็ว แต่พระบิดาทรงรู้จักเราและทรงได้ยินคำวิงวอนของใจเราจริงๆ พระองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ให้ที่ละการสวดอ้อนวอน ที่ละคน

เราวางใจได้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเรา ไม่จำเป็นต้องช่วยในวิธีของเราแต่ในวิธีที่จะช่วยเราเติบโตได้ดีที่สุด การยอมรับพระประสงค์ของพระองค์อาจยาก แต่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นเหมือนพระองค์และการค้นพบสันติที่พระองค์ประทานแก่เรา

เราสามารถรู้สึกดังที่ ซี.เอส. ลูอิส พรรณนาว่า “ผมสวดอ้อนวอนเพราะผมช่วยเหลือตัวเองไม่ได้... ผมสวดอ้อนวอนเพราะผมต้องการความช่วยเหลือตลอดเวลา ไม่ว่าจะหลับหรือตื่น สิ่งนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงพระเจ้าเป็นเจ้า แต่เปลี่ยนแปลงผม”³

มีเรื่องราวมากมายในพระคัมภีร์เกี่ยวกับผู้ที่วางใจในพระเจ้า ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือและได้รับการปลดปล่อยโดยพระองค์ ลองคิดถึงดาวิดหนุ่ม ผู้หลบหนีจากความตายจากน้ำมือของโกลิอัทตัวใหญ่โดยการวางใจในพระเจ้า ลองพิจารณาถึงนีโอฟซึ่งคำวิงวอนด้วยศรัทธาของท่านต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนำท่านมาสู่การปลดปล่อยจากพี่ชายที่ต้องการเอาชีวิตท่าน ลองนึกถึงเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธ ผู้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าควบคู่กับการสวดอ้อนวอน ท่านได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจแห่งความมืดและได้รับคำตอบอย่างน่าอัศจรรย์ แต่ละท่านประสบกับการทำทนายจริงและยากลำบาก แต่ละท่านใช้ศรัทธาและวางใจในพระเจ้า แต่ละท่านได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ และยังคงเป็นเช่นนั้นในสมัยของเรา อำนาจและความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแสดงให้ประจักษ์ในชีวิตของลูกๆ ของพระองค์

ไม่นานนี้ ดิฉันได้เห็นชีวิตวิสุทธิชนที่เปี่ยมด้วยศรัทธาในซิมบับเวและบอตสวานา ในการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานในสาขาเล็กๆ ดิฉันรู้สึกอบอุ่นและได้รับการดูแลโดยประจักษ์พยานของหลายๆ คน—ของเด็กๆ เยาวชนและผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน แต่ละคนแสดงออกถึงศรัทธาอันทรงพลังในพระเจ้า พระเยซูคริสต์ แม้การทำทนายและสภาพการณ์ที่ยากลำบากจะรุมล้อมพวกเขา แต่พวกเขาดำเนินชีวิตแต่ละวันโดยการวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเขาขอรับพระหัตถ์

ของพระองค์ในชีวิตรของพวกเขาและมักจะแสดงออกด้วยถ้อยคำที่ว่า “ฉันสำนึกคุณต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างมากมาย”

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ครอบครัวที่ซื่อสัตย์แสดงแบบอย่างแก่สมาชิกในวอร์ดของเราถึงความหวังใจเดียวกันในพระเจ้า อาร์นและเวนิตา แกทเธลลีใช้ชีวิตอย่างมีความสุขเมื่ออาร์นถูกวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย คำวินิจฉัยของแพทย์ทำให้หมดหวัง—เขามีชีวิตอยู่ได้อีกไม่กี่สัปดาห์ ครอบครัวต้องการอยู่ด้วยกันอีกครั้งเป็นครั้งสุดท้าย ลูกๆ จึงมาอยู่รวมกัน บางคนมาจากแดนไกล พวกเขาใช้เวลาเพียง 48 ชั่วโมงที่ล้ำค่าที่จะใช้ร่วมกัน ครอบครัวแกทเธลลีเลือกสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อพวกเขาด้วยความรอบคอบ—รูปครอบครัว ทานมื้อค่ำเป็นครอบครัว และช่วงศาสนพิธีในพระวิหารซอลท์เลค เวนิตาพูดว่า “เมื่อเราเดินออกจากประตูพระวิหาร นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะอยู่ด้วยกันในชีวิตนี้”

แต่พวกเขาออกมาพร้อมกับความเชื่อมั่นว่ามีอะไรที่พวกเขามากกว่าที่ได้รับในชีวิตนี้ เพราะพันธสัญญาพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ พวกเขามีความหวังในพระสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ สองเดือนต่อมาก็มีแต่พรมากมายเกินจะพรรณนา ศรัทธาและความหวังใจของอาร์นและเวนิตาในพระเจ้าเติบโตตั้งปรากฏในคำพูดของเวนิตา “ดิฉันได้รับการอุมชู ดิฉันเรียนรู้ว่าท่านรู้สึกถึงสันติสุขท่ามกลางความโกลาหลได้ ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงดูแลเราอยู่ หากท่านวางใจในพระเจ้า ท่านจะเอาชนะการทำลายทุกรูปแบบของชีวิตได้อย่างแท้จริง”

ลูกสาวคนหนึ่งของพวกเขาพูดว่า “เรามอง

ดูพ่อแม่ของเราและเห็นแบบอย่างของพวกเขา ท่าน เราเห็นศรัทธาและวิถีที่พวกเขารับมือกับมัน ดิฉันไม่มีวันขอให้การทดลองนี้เกิดกับดิฉัน แต่ก็จะไม่วันให้การทดลองนี้กับความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างมากมาย”

แน่นอนว่า การจากไปของอาร์นไม่ใช่ผลที่ครอบครัวแกทเธลลีหวังเอาไว้ แต่วิกฤตของพวกเขาไม่ใช่วิกฤตด้านศรัทธา พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่รายการตรวจสอบสิ่งที่ต้องทำ แต่อยู่ในใจของเราได้ พระกิตติคุณ “ไม่ใช่ภาระ แต่เป็นปีก”⁴ ซึ่งพญางูเราไว้ พระกิตติคุณพญครอบครัวแกทเธลลี พวกเขาารู้สึกถึงสันติท่ามกลางพายุ พวกเขาแน่วแน่ต่อกันและต่อพันธสัญญาพระวิหารที่พวกเขาทำและรักษา พวกเขาเติบโตในความสามรถ

ที่จะวางใจในพระเจ้าและได้รับการเสริมสร้างโดยศรัทธาในพระเยซูคริสต์และในอำนาจการชดใช้ของพระองค์

ที่ได้ก็ตามที่เราพบตัวเองอยู่บนเส้นทางของการเป็นสาวก ไม่ใช่ความกังวลและการทำลายของเราจะเป็นอย่างไร เราไม่ได้เดียวดาย เราไม่ได้ถูกลืม ดังเช่นเดวิด วิสุทธิชนแห่งแอฟริกา และครอบครัวแกทเธลลี เราเลือกได้ที่จะเอื้อมไปหาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในยามยาก เราเผชิญกับการทำลายได้ด้วยการสวดอ้อนวอนและความหวังใจในพระเจ้า และในกระบวนการดังกล่าว เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

พระเจ้าตรัสกับเราทุกคนว่า “อย่ากลัวเลย... เราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา”⁵

ดิฉันเป็นพยานด้วยความนอบน้อมแต่น่าแน่วแน่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาของเราทรงรู้จักเราเป็นการส่วนตัวและทรงเอื้อมพระหัตถ์มาช่วยเหลือเรา โดยผ่านพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์เราจะเอาชนะการทำลายของโลกนี้และได้รับการปลดปล่อยให้กลับบ้านอย่างปลอดภัย ขอให้เรามีศรัทธาที่จะวางใจในพระองค์ ดิฉันสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39.
2. 1 นีไฟ 1:20.
3. พูดโดยตัวละครของ ซี. เอส. ลูอิสตั้งที่แสดงไว้ในวิลเลียม นีโคลสัน, *Shadowlands* (1989), 103.
4. Harry Emerson Fosdick, *Twelve Tests of Character* (1923), 88.
5. อิสยาห์ 41:10.